

ת"פ 17316/10/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד מוסבאח אבו עמיר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 17316-10-16

לפני כב' השופט רפי כרמל

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

מוחמד מוסבאח אבו עמיר
ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא יחיא

נגד
הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) ו- 7(ג) רישא **לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973**. נטען כי ביום 29/9/16, החזיק הנאשם בביתו עשרים שקיות, בהן 2016 טבליות סם מסוכן מסוג M.D.M.A (אקסטזי) וכן 0.426 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש.

2. הנאשם, בתשובתו לכתב האישום, הפנה לדבריו שנאמרו בחקירתו במשטרה. בתמצית, הנאשם אינו חולק על החזקת הסמים, מהסוג ובכמויות המתוארות בכתב האישום, אולם לדבריו הוא מצא את הסמים, למעט החשיש, התנסה בכמה כדורים, התכוון להשליך את היתר, אולם הסמים נתפסו בביתו בטרם הספיק לעשות כן.

3. לאור תשובת הנאשם, בהסכמה, הוגש תיק מוצגים הכולל הודעות הנאשם, דוחות פעולה, שרשרת מוצגים, דו"ח חיפוש, חו"ד מומחה לעניין סוג וטיב הטבליות שנמצאו בבית הנאשם. בהסכמה גם לא נחקרו העדים, עורכי המסמכים.

4. מטעם הנאשם העיד הנאשם עצמו. הנאשם העיד כי הנו עובד כנהג בחברת הובלות, נשוי ולו שלושה ילדים קטנים. לדבריו, בהולכו לכיוון סילוואן, בהר שלצד הדרך, הוא ראה שקית שבצבצה מתחת לאבן ולקח את השקית אליו הביתה, זאת ביודעו כי מדובר

בסמים מסוג אקסטזי. לדבריו, מלכתחילה הוא הניח את הסמים על גג ביתו, כאשר הגישה לגג היא שלו בלבד. לאחר מכן הוא הוריד את הסמים לתוך דירתו, זאת מתוך החלטה לזרוק את הסמים, אך הוא לא הספיק לעשות כן שכן הוא מיהר לקחת את ילדו לבית ספר והוא ביקש לזרוק את הסמים לאחר שיחזור מהעבודה. אולם, בשלב זה נעשה חיפוש בביתו, בהיעדרו, והסם נתפס. לעניין זה יש לציין כי מעדותו של הנאשם עולה שהסמים נמצאו על ידו בין ה- 8 ל- 10

לחודש אוגוסט 2016, ואין מחלוקת כי הסמים נתפסו בביתו למעלה מחודש וחצי לאחר מכן, לקראת סוף חודש ספטמבר. הנאשם הסביר שאף שידע, בעת שמצא את השקית, כי מדובר בסמים, הוא לקחה עימו, שכן ידוע לו שהחזקת סמים הנה מנוגדת לחוק והוא חשש מכך שטביעות אצבעותיו נותרו על השקית. לכן נטל עימו את השקית על מנת לכלכל את צעדיו בהמשך ולחשוב כיצד להיפטר מהשקית. עוד הוסיף כי ידע מלכתחילה שמדובר בסם מסוג אקסטזי, לאור העובדה שהשתמש בסם כזה בעבר. הנאשם אישר כי הנו יודע שכמות כזו של סמים, ערכה הכספי רב. הוא השתמש בשלושה או ארבעה כדורים מהמלאי שמצא. עוד הבהיר הנאשם, בחקירתו הנגדית, כי העביר את הסמים מהגג לתוך דירתו יום לפני שנתפסו הסמים. בעדותו, הנאשם אינו חולק על כך (כפי שעולה גם מדו"ח החיפוש), כי הסמים נתפסו בשלושה מקומות בביתו: בתוך גרב שנמצאה בחדר השינה בארון הבגדים נמצאה שקית שקופה בה כדורים, ובמטבח בתוך שקית בד כחולה בתוכה שקיות צהובות ושקיות שקופות כדורים מסוג אקסטזי, ובתוך מגירה נוספת נמצאו מספר כדורי אקסטזי. לשאלה כיצד הוא מסביר את רצונו לזרוק את הסם בכך שנמצא סם בשלושה מקומות נפרדים בביתו, הסביר הנאשם כי הוא שם בגרב אחת מהשקיות, במגירה מעל המקרר היו שלושה ארבעה כדורים ועיקר הכדורים היו בארון הסמוך לפח האשפה במטבח ביתו. לדבריו הוא החביא את הכדורים על מנת שאף אחד לא ימצא אותם. הכדורים בארון המטבח היו בקופסת שימורים והוא לא התכוון להשתמש בשאר הכדורים: **"אחרי שניסיתי שלוש ארבע פעמים החלטתי להשאיר כמה ולזרוק את השאר"**. לשאלה מדוע הוא לא ניגש למשטרה ולמסור את הכדורים השיב כי הוא פחד שיאשימו אותו בהחזקת הכדורים. לשאלה מדוע הוא לא זרק את הכדורים (בתפזורת), ואז היה מנתק את הקשר לטביעות האצבע שהיו בשקית, השיב כי חשש כי הכדורים ימצאו על ידי ילדים ולכן החליט לקבור את הכדורים באדמה.

5. בסיכומיה, הפנתה המאשימה לכך שאין מחלוקת על אחזקת סמים ועל כך שהנאשם ידע כי מדובר בסם. מדובר בכמות גדולה, 2016 כדורים. אמנם בפקודה אין חזקה סטטוטורית לעניין סוג זה של סם, אך יש חזקה מהפסיקה המלמדת כי כמות גדולה לא יכולה להוות אחזקה לשימוש עצמי. באה הפניה לפסיקה לפיה אחזקת 13 כדורים אינה מהווה אחזקה לשימוש עצמי. הודגש שהנאשם העיד כי החביא הכדורים בשלושה מקומות שונים. כלומר, אם היה רוצה לזרוק הכדורים היה זורק ולא מחביאם. הכדורים הוחבאו במקומות שקשה למצוא כמו קופסת השימורים שבארון במטבח, בגרב בחדר השינה בארון בגדים ובמגירה מעל המקרר, וכן, הנאשם העיד כי לא השתמש, אלא ב - 3 - 4 כדורים כלומר, הכדורים לא הוחזקו לצריכה עצמית. ועוד - בתוך קופסת השימורים היו שתי שקיות - כחולה וצהובה שהכילו 8 שקיות של מנות (בכחולה) ובצהובה 12 מנות, נסיבה המחזקת טענה שהנאשם לא רצה לזרוק. נטען כי כמות הסם והחלוקה מעידות כי לא מדובר לשימוש עצמי ומתקיימת החזקה הפסיקתית. לצד זאת, אין לקבל גרסת הנאשם שכן אפשר היה לזרוק הכדורים ללא השקיות ואז לא היה חשש לטביעת אצבע. וכן - קשה להאמין שכמות כה גדולה תימצא בנסיבות כאלה. הודגש כי מדובר בכדורים בני ערך רב. כלומר - גרסתו של הנאשם אינה הגיונית. הנאשם העיד שמצבו הכלכלי קשה ועל כן אינו יכול לקנות סמים בכמות כזו, והאחזקה נועדה למכירה. אמנם סם מסוג M.D.M.A לא נמצא בתוספת השנייה לפקודה, אך מדובר בסם הכולל שלושה מרכיבים, אחד מהם הוא מאטאפין הנמצא בתוספת השנייה וכמות מחומר זה מעל 0.2 ג', הנה שלא לשימוש עצמי.

6. הנאשם, בסיכומיו, הפנה לכך שלא בכדי הוסכם על הגשת כל הראיות. הנאשם לא היה בבית בעת ביצוע החיפוש. התקשרו אליו לאחר שערכו את אשתו ואביו והנאשם הגיע למשטרה, ובשתי הודעותיו אמר אמת. נטען כי הנאשם חשש ממציות טביעות אצבעותיו המצויות בידי המשטרה. הנאשם אישר קיום שק בד אותו מצא ופירט את החלוקה כאמור לעיל. המשטרה לא רצתה להאמין לנאשם ולכן העיד הנאשם. הוא העיד על מה שנתפס אצלו, אמר למשטרה היכן בדיוק כל דבר נתפס והוא עמד על כך שלא ידע כמה כדורים יש בכל מקום. הנאשם הסביר שהגג שייך

רק לו. נטען כי למדינה אין ראייה לסתור את גרסת הנאשם ואם היו בודקים טביעות אצבע ניתן היה ללמוד למי הסם שיין. גרסת הנאשם סבירה. רק הוא יכול להעיד על כך. המדינה לא בדקה גרסתו. הנאשם אחז באותה גרסה מעת מעצרו. נטען עוד כי סוחרי סמים מוצאים מפלטים שלא מובילים אליהם ויתכן שהייתה עסקת סמים בין שני אנשים והוסכם שהסם יוסלק באותו מקום או מדובר בסוחרים הגרים באזור. דווקא גרסתו ותמימותו של הנאשם הן סבירות. האנשים העוסקים בכך לא מחזיקים סמים בביתם, בדיוק על מנת שלא לעמוד במצבו של הנאשם. אין טעם שלא לקבל גרסתו, ומדוע להניח שהוא שקרן כאשר אין ראיות אחרות. מדובר בנאשם שאכן החזיק כמות גדולה של כדורים שמשקלים אינו ידוע. ההתרשמות מהנאשם דווקא מוליכה לכך שהוא דובר אמת. הימנעותו מלזרוק הסם במשך החודשים מעידה על תמימותו והעובדה שיש לו עבר פלילי (כפי שהסנגור הצהיר על כך), מסבירה את חששו שכן טביעת אצבעותיו מצויות במאגר המשטרתי. בנוסף, יתכן שהחלוקה לא נעשתה על ידי הנאשם, הסנגור טען, בנוסף, כי לא בא הסבר לכך שכתב האישום הוגש דווקא לבית משפט זה. נטען כי לא ניתן לקבל חזקה נסיבתית לעניין סם מסוג M.D.M.A, יש לכך צורך במומחיות ועל כן אין משקל לפרשנות המאשימה לעניין טיב ומהות החומר שנתפס, ולא באה עדות מומחה. נטען כי נסיבות ההחזקה הן הבסיס המשפטי לבדוק אמיתות הגרסה שכן תיתכן סיטואציה לפיה החזקה של 2 כדורים בלבד תהווה אחזקה שלא לשימוש עצמי.

לפיכך, התבקש לזכות הנאשם מהעבירה שיוחסה לו.

דין ומסקנות

7. כאמור, יריעת המחלוקת היא מצומצמת, שכן אין חולק כי הסם נתפס בביתו של הנאשם, בשלושה מקומות נפרדים, והשאלה האם טבליות אלה הוחזקו על ידו שלא לשימוש עצמי. הסנגור טען בסיכומיו כי אל מול גרסת הנאשם לא עומדת טענה חלופית. נטען כי גרסתו של הנאשם הנה סבירה ואין כל מקום שלא לקבלה. השאלה היא האם אכן כך הדבר: בלב גרסת הנאשם עומדות הטענות הבאות: הנאשם הלך לו לסילואן. בדרך, בעוברו בהר, מצא את הסם בשקית מתחת לאבן שאת גודלה אמד ב - X30 30 ס"מ. הוא מיד ידע שמדובר בכדורי אקסטזי, הוא לא רצה לקחת את הכדורים עמו, אולם אף על פי כן עשה זאת, מאחר שחשש מטביעות האצבע שהותיר על השקית בה היו הטבליות, שכן, על פי עדותו, טביעות אצבעותיו קיימות במאגר המשטרתי. על כן הוא לקח את הטבליות לביתו על מנת לכלכל את צעדיו. במשך כחודש וחצי ומעלה טבליות היו בג הבית. יום לפני שהטבליות נתפסו על ידי המשטרה, שערכה חיפוש בביתו, הוא הוריד את הטבליות לדירתו ומרביתן הונחו בארון הסמוך לפח האשפה במטבח, מקצתן מעל קופסא שעל המקרר ומקצתן, בכמות קטנה, בגרב, בארון חדר השינה. לדבריו, הוא הוריד את הסם מהגג על מנת לזרוק אותו אך הוא לא הספיק לעשות כן משום שמיהר לקחת את ילדו לגן או לבית הספר. גרסה זו אינה יכולה להתקבל: בבסיס טענותיו, מבקש הנאשם שתתקבל הגרסה ולפיה באופן מקרי, במקום שהוא שום מקום, מצא סם שהוסלק. בסיס זה לטענותיו הנו רעוע עד למאוד. אולם, גם אם ניתן היה לקבל גרסה זו כשגרסה שאינה מופרכת לחלוטין, יתר טענותיו מערערות את גרסתו הכוללת: הנאשם ידע מהרגע הראשון כי מדובר בסם. נגד רצונו הוא נטל את הסם עמו בטענה כי המעטפת הוכתמה בטביעות אצבעותיו המצויות במאגר המשטרתי. על אף רצונו של הנאשם לכלכל צעדיו, כטענתו, הוא החזיק בסם ימים רבים, הוא הורידו מגג ביתו והתכוון להשליך את חלקם העיקרי. גם הסברו מדוע לא עשה כן באותו יום, לא ברור, ויותר מכך, **הנאשם לא מסר הסבר מדוע לא נקט בצעד זה עד לאותו יום בו נתפס הסם ויותר מכך, לא בא עד היום פירוט לדרך בה התכוון להיפטר מהסם. לא בא הסבר מדוע הנאשם לא נפטר מוקדם יותר בדרך שלדבריו חשב לעשות, דרך שכאמור, נותרה עלומה.**

מקבץ התהיות וסימני השאלה שומטים את הקרקע מתחת האפשרות לקבלת גרסת הנאשם. זו גרסה שאינה מעוררת אמון כלל. לא ניתן לקבל גרסה זו מחמת חוסר ההיגיון הטמון בגרסה בכללותה או בפרטיה.

המסקנה העולה מהאמור לעיל הנה שהנאשם, אשר הודה בהחזקת כמות הסמים הגדולה בביתו, החזיק בהם שלא לשימושו העצמי. לעניין זה די לציין כי מדובר באלפי כדורים ולא ניתן לומר כי החזקת כמות כה גדולה של סם, מסוג זה, הנה לשימוש עצמי.

לפיכך הנאשם מורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ל' ניסן
תשע"ז, 26 אפריל
2017, במעמד
ב"כ המאשימה,
ב"כ הנאשם
והנאשם בעצמו.
רפי כרמל, שופט